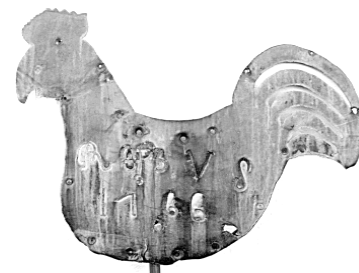

VĪNAKOKA ZARI

2012. gada Baznīcas lozungs:
«Mans spēks nespēkā varens parādās». (2. kor. 12:9)

Nr. 121

2012. GADA MARTS, APRĪLIS

Jēzus māca par bagātību.

Nezināma autora kokgriezums Mārtaņa Lutera grāmatai, 1563. gads.

Cilvēka trauslums

«Kā atvase nevar nest augļus pati no sevis, nepalikdama pie vīnakoka, tāpat arī jūs, ja nepaliksiet manī». (Jņ. 15:4)

Apustuļi redzēja Kungu Viņa godībā, kad Viņš tika pārveidots Tabora kalnā; taču vēlāk, Kunga ciešanu stundā, tie bailēs metās bēgt. Tāds ir cilvēka trauslums.

Patiešām, mēs esam no šīs zemes, vēl vairāk — no šīs grēcīgās zemes. Tāpēc Kungs sacīja: «Bez manis jūs neko nespējat darīt». Un tā tas ir.

Kad mūsos ir želasība, mēs esam paklausīgi, maigi, patīkami Dievam un cilvēkiem. Bet, ja pazaudējam želasību, izkalstam kā zars, kas atrauts no vīnakoka.

Ja kāds nemīl savu brāli, par kuru Kungs ir miris lie-lās ciešanās, tad tas liecina, ka viņš ir no vīnakoka at-rauts. Savukārt to, kurš ar grēku cīnās, Kungs nesīs, kā vīnogulāja stīga nes dzinumumu.

Svētais Siluāns

Svētruna Pasaulīgās raizes un Dieva valstība

Neviens nevar kalpot diviem kungiem: vai viņš vienu ienīdīs un otru mīlēs, jeb viņš vienam pieķersies un otru atmetīs. Jūs nevarat kalpot Dievam un mantai.

Tāpēc Es jums saku: nezūdāties savas dzīvības dēļ, ko ēdīsiet un ko dzersiet, ne arī savas miesas dēļ, ar ko ģērbsities. Vai dzīvība nav labāka nekā barība? Un vai miesa nav labāka nekā drēbes?

Skatāties uz putniem gaisā: ne tie sēj, ne tie pļauj, ne tie sakrāj šķūņos, un jūsu Debesu Tēvs tos baro. Vai tad jūs nesat daudz labāki nekā viņi?

Kurš jūsu starpā var ar zūdišanos savam mūžam pielikt kaut vienu olekti?

Un kāpēc jūs zūdāties apģērba dēļ? Mācaities no puķēm laukā, kā tās aug: ne tās strādā, ne tās vērpj, tomēr Es jums saku: ir Salamans visā savā godībā nav tā bijis apģērbs kā viena no tām.

Ja tad Dievs zāli laukā, kas šodien stāv un rīt tiek iemesta krāsni, tā ģērbj, vai tad ne daudz vairāk jūs, jūs mazticīgie?

Tāpēc jums nebūs zūdišanos un sacīt: ko ēdīsim, vai: ko dzersim, vai: ar ko ģērbsimies?

Jo pēc visa tā pagāni dzenas; jo jūsu Debesu Tēvs zina, ka jums visa tā vajag.

Bet dzenieties papriekš pēc Dieva valstības un pēc Viņa taisnības, tad jums visas šīs lietas taps piemestas.

Tāpēc nezūdāties nākamā rīta dēļ, jo rītdiena pati par sevi zūdišanos. Ikvienai dienai pietiek pašai savu būdu.

Mt. 6: 24-34

Šajā Evaņģēlijā Jēzus neteic, ka mēs vispār nedrīkstam domāt par mantu un par mūsu dienišķo maizi. Jēzus saka — dzišanās pēc mantas un dienišķās maizes nedrīkst būt mūsu galvenā tieksme. Izšķirošais jautājums ir — kas ir mērķis un kas ir palīgīdzeklis. Jēzum ir jābūt galvenajam mērķim, mantai un ēdienam ir jābūt palīgīdzeklīm, lai mēs varam dzīvot šajā pasaulē. Kad Jēzus saka — mēs nevaram kalpot diviem kungiem, Viņš nedomā par attiecībām starp darba devēju un darba ņēmēju. Jēzus runā par attiecībām starp vergiem un viņu īpašniekiem. Kaut gan es zinu, ka nav viegli atrast darbu laukos un

mazpilsētās, darba ņēmējiem tomēr ir tiesības nestrādāt. Vergiem nav tādu tiesību. Jēzus saka — tas, kas kalpo mantai, naudai un īpašumam, ir mantas vergs.

Iedomājieties kādu bagātu cilvēku Rīgā, kam ir māja Jūrmalā, jauns «Mercedes 600» un daudz naudas bankā. Tāds cilvēks var domāt, ka viņš ir brīvs, jo viņam ir daudz naudas, īstenībā, viņš nemaz nav brīvs. Viņš ir vergs bailēm zaudēt savu naudu, viņš ir vergs bailēm, lai kāds nenozagtu viņa mašīnu, viņš ir vergs bailēm, lai viņa mājā neiekļūtu zagļi. Varbūt viņš ir arī vergs skaudībai, ka viņam vēl par maz naudas? Tas nenozīmē, ka būt nabadzīgam cilvēkam ir labāk. Nabadzīgs cilvēks varētu būt vergs skaudībai, ka viņam nav skaistas mājas, jaunas mašīnas utt. Nabadzīgs cilvēks varētu būt vergs, lai dzītos pēc jaunas mājas, mašīnas utt. Nabadzīgs cilvēks varētu būt vergs raizēs par savu uzturu, vai viņam būs ko ēst rīt. Tāpēc mums vajadzētu uzdot pārbaudes jautājumu pašiem sev — vai es esmu Jēzus kalps vai vergs, kurš dzenas pēc mantas, vai vergs raizēs par savu uzturu?

Šajā Evaņģēlijā Jēzus, protams, neteic, ka mums vispār nevajag strādāt. Protams, ka mums ir jāstrādā, bet Jēzus saka — mums nav jāuztraucas par mūsu dienišķo maizi un mums ir jātic, ka Jēzus rūpējas par mums. Galvenais pants šajā tekstā ir 33.: «Dzēnieties papriekš pēc Dieva valstības un pēc Viņa taisnības, tad jums visiem šīs lietas taps piemestas». Tas vārds, kas ir lietots šeit grieķu valodā, attiecas uz medībām. Meklē Dieva valstību un Viņa taisnību, kā izsalcis mednieks meklē dzīvniekus! Izsalcis mednieks ļoti, ļoti grib atrast kaut kādu barību, garīgi izsalcis cilvēks ļoti grib dzīvot kopā ar Jēzu. Tas nozīmē, ka nav nekāda svētība palikt mājās un strādāt svētdienās. Tas neko nelīdz, nevienam tādēļ neveicas labāk ar viņa darbiem. Tieši otrādi. Meklē Jēzu un Viņa valstību svētdienās, tad tev veiksies ar taviem darbiem darbadienās. Arī darbadienās tava diena noris daudz labāk, ja tu velti Jēzum laiku rīta lūgšanā. Jēzus nav solījis mums jaunu «Mercedes 600» vai skaistu māju Rīgas jūrmalā, bet šeit Viņš sola rūpēties par mūsu pamatvajadzībām, lai mums ir ko ēst, ģērbties un dzīvot.

Vienīgais, kas mums ir jādara, — vispirms jāmeklē Jēzus, Viņa valstību un Viņa taisnību. Mums visiem ir aicinājums veidot karjeru Dieva vaiga priekšā. Mums visiem ir aicinājums kļūt svētiem un svētākiem, mums visiem ir aicinājums nokļūt tuvāk un tuvāk Jēzum. Nav grēks veidot karjeru šajā pasaulē, ja vien karjera nekļūst par elku, bet tas nav tas galvenais. Galvenais ir, ka mēs gribam dzīvot Jēzus tuvumā un tikt tuvāk un tuvāk pie Viņa. Mums vajag izšķirties, ka Jēzus ir Kungs manā dzīvē, ka Viņš ir tas mērķis un ka viss cits, kas ir šajā pasaulē, ir tikai palīgīdzekļi.

Šis, par ko es esmu runājis, protams, nav viegli īstenojams, un tāpēc mums vajag lūgt par to. Mums vajag lūgt, lai Jēzus palīdz mums būt Viņa kalpiem un ne mantas vergiem. Mums vajag lūgt, lai Jēzus palīdz mums meklēt Viņu un Viņa valstību papriekš, lai Viņš palīdz mums saprast, ka Viņš ir tas, kas dod svētību, un ne mana paša pūles.

Es esmu teicis, ka Jēzum ir jābūt mūsu dzīves mērķim. Tā ir patiesība, bet es varu izteikt to pašu arī ar citiem vārdiem. Es arī varu teikt, ka priekam ir jābūt mūsu dzīves mērķim. Ar to es domāju par Svētā Gara prieku. Ir rakstīts apustuļa Pāvila Vēstulē galatiešiem 5. nodaļas 22. pantā, ka Svētā Gara augļi ir prieks. Tas ir, ne vienīgais, bet viens labs veids, lai pārbaudītu mūsu attiecības ar Jēzu, vai mēs esam priecīgi vai ne. Protams, ka daži cilvēki ir melanholiski pēc dabas, protams, ka visi dažreiz ir skumīgi, protams, ka nav grēks būt skumīgiem. Tomēr, cik priecīgi mēs esam, ir ne vienīgais, bet viens no rādītājiem tam, cik dziļas un īstas ir mūsu attiecības ar Jēzu. Jēzus saka — mums nevajag

raizēties, jo Viņš rūpējas par mums. Šis teksts, protams, nav attaisnojums, lai slinkotu vai būtu negudrs. Turpretim, šis teksts ir solījums, ka mums nevajag raizēties par mūsu pamatvajadzībām. Vienīgais, par ko mums vajag raizēties: vai mēs dzenamies pēc Dieva valstības un Viņa taisnības vai ne. Ja būs jaunas grūtības rīt, tad Jēzus arī dos mums spēku un izturību tikt galā ar jebkurām grūtībām.

Šie Jēzus vārdi ir teikti sabiedrībā, kur cilvēki bija stipri daudz nabadzīgāki nekā cilvēki Latvijā šodien. Apmēram divas trešdaļas no visiem cilvēkiem svētajā zemē šajā laikā bija bez pastāvīga darba, viņi saņēma savu algu pēc katras darba dienas un nezināja, vai būs darbs un alga rīt. Ja raža bija slikta, tas nozīmēja bada nāvi daudziem cilvēkiem. Jēzus teica šos vārdus sabiedrībai, kas bija daudz nabadzīgāka nekā mūsu sabiedrība. Jēzus rūpējas par saviem mācekļiem visās sabiedrībās, visos laikos un visās vietās.

Tad sabiedrības locekļi sāk domāt, ka mums, mūsu draudzei, ir kaut kas īpašs, kā viņiem nav un kā viņiem trūkst. Tad viņi nāks pie mums, lai arī viņi varētu piedalīties mūsu jaukajā sadraudzībā. Tas galvenais ir, protams, ka cilvēki dzīvo sadraudzībā ar Jēzu. Tomēr, ja mūsu draudzei ir raksturīgas labas un mīlestības pilnas attiecības, tad tā ir liecība, ka Jēzus ir darījis brīnumus un varenas lietas mūsu draudzē. Tad mīlestība starp mums ir liecība, kas rāda uz Jēzu. Tad labās un dziļās attiecības ir veids, kā citi cilvēki var nākt pie īstās un dziļās ticības Jēzum. Tātad, ja mēs rūpējamies cits par otru draudzē un ja mums ir īsta mīlestība citam uz citu, tad tas ir vislabākais veids, lai piesaistītu citus cilvēkus

Lūgšana

Kungs, dāvā mums prieku! Kungs, mēs lūdzam, dāvā mums prieku! Lai miera pilna un liksma citus sasniedz mūsu labestība.

Mēs zinām, Kungs, ka Tu esi tuvu. Pasargā mūs no rūpēm. Lai baiļu vietā mūsos ir žēlastība lūgties, izlūgt, pateikties un it visas savas vajadzības uzticēt Tev.

Gabriēls Marija Garone

Otrajās Lieldienās, 9. aprīlī

Valda Šleinerā foto.

Kārlis kopā ar tēti Nauri gatavo putnu būrīti.

Marija un viņas māmiņa Zane kopīgā nodarbībā.

Laura droši uzticas Endija un mācītāja Anda rokām.

Centrā — mazais Jānis Dāvids. Pa labi viņa māmiņa Baiba.

Ētiopieša ierašanās.

Maijai top pinīte.

Otrās Lieldienas

Šī gada Lieldienas pieaugušajiem laikam paliks prātā ar biezo sniega kārtu. Baptistu mācītājs Andis pat divas reizes paspējis iestīgt ar savu mašīnu tā, ka izrakties laukā bijis iespējams tikai ar lāpstu. Bērniem, iespējams, tās paliks prātā ar kopīgi svinētajiem svētkiem. Otrajās Lieldienās baptistu baznīcā tika rīkots kopīgs pasākums ģimenēm, īpaši piedomājot par bērniem. Ar teātra uzvedumu tika skaidrota Lieldienu vēsts. Un, pielāgojoties bērnu allaž darbīgajam garam, bija saorganizētas dažādas interešu darbnīcas. Katrs varēja izpausties, pārbaudot savu drosmi, dzejojot, dziedot, zīmējot, zāģējot un naglojot putnu būri, un par to visu saņemt dažādas dāvanas. Bija arī dižā torte. Tas visiem sagādāja lielu prieku. Dažus sastaptos vēlāk aptaujājām: kas tad visvairāk ir patīcis? Iespējams, ka tajā, kas viņus visvairāk iepriecinājis, viņi ir bijuši vistuvāk Dievam.

Teātra uzvedums.

Kārlim patika kopā ar tēti gatavot putnu būrīti, gatavot ēdamo taurenīti un kopā ar mammu sacerēt dzejolīti.

Marijai — krāsot un rakstīt dzejolīti, taisīt taurenīti, brīvais kritiens, pīnītes pīšana.

Maijai patika viss, īpaši taisīt putnubūri, rakstīt dzejolīti un krāsot, taisīt taurenīti.

Laurai visvairāk patika, ka var krist un kad kāds viņu ķer.

Andrim — putnu būris, uzvedums un lielā torte.

Raivo — lielā un garšīgā torte, putnu būra gatavošana, arī dziesmu dziedāšana.

Arnim un **Ritvaram** — līdzīgi kā iepriekš, bet arī visi rokdarbi un saldumi.

Alisei — uzvedums, dziedāšana, lielā torte. Viņa bija jau izdomājusi, pie kura bērza likšot putnu būri.

Mazais **Niks** taisīja puķi.

Megijai patika viss pasākums, bet īpaši tas, ka izkrāsoja seju, un teātra uzvedums, kurā galma etiopietī pārlicinoši tēloja Sarmīte.

Kārlis kopā ar māmiņu Jolantu gatavo ēdamo taurenīti.

Kārlim — saldumi, saldumi un arī lielā torte, tad atkal saldumi.

Danai — putnu būra taisīšana, dzejoļa sacerēšana, dziesmas, uzvedums un tas, ka varēja nopelnīt dāvaniņas.

Alisei patika atrakcija «Vai tu uzticies?», sacerēt dzejoļus, sejas apgleznošana, uzvedums un dziesmas. Līdzīgi arī **Santai**, **Ervīnam**, **Jānim** un **Kristīnei**.

Sigitai bez tā visa — arī rokas sprādzes gatavošana.

Man visvairāk prieku sagādāja tas, ka es redzēju vecākus un bērnus kopā.

Daudzos un dažādos veidos Dievs apliecina savu klātbūtni. Tik vajag to atpazīt. Kristus ir augšāmcēlies! Viņš ir dzīvs.

Mācītājs **Armands Klāvs**

Jaunā padome

11. martā pēc dievkalpojuma namiņā, piedaloties 28 balsstiesīgiem draudzes cilvēkiem, notika draudzes sapulce, kurā aizklāti ievēlēja jauno padomi un revīzijas komisiju.

Padomē ievēlēja Valdu Bobrovu — kasieri, Raiti Kristiņu — sporta dzīves rīkotāju, Alandu Pūliņu — atbildīgo par baznīcas projektiem, Danu Rozenbergu — rakstvedi, Jāni Zadiņu — atbildīgo par saimnieciskajiem darbiem, un Ievu Freimuti, kas kļuva par draudzes priekšnieci. Par padomes kandidātiem kļuva Austrā Auziņa — koordinatore sadarbībā ar skolu, un Aelita Brande — atbildīgā par ciemiņu uzņemšanu draudzē.

Revīzijas komisijā ievēlēja Alni Auziņu un Diānu Siliņu. Par kandidāti kļuva Gunda Matisone.

Diāna Siliņa

pie draudzes. Ja mēs ar Jēzus palīdzību varam mīlēt cits citu ar to īsto, dziļo mīlestību, kas nāk no Jēzus, tad citi cilvēki no malas to redz un meklēs ceļu uz draudzi. Tad tie cilvēki vispirms varētu nākt pie dzīvas ticības Jēzum un viņi varētu arī piedalīties mūsu sadraudzībā.

Es gribu ļoti īsi rezumēt savu teikto:

1. Mums ir jāmīl citam citu ar to īsto mīlestību, kas nāk no Jēzus.

2. To mēs mākam tikai ar Jēzus palīdzību, ja mēs esam papildīti ar Svēto Garu.

3. Ja mēs mākam mīlēt cits citu ar to īsto mīlestību, kas nāk no Jēzus, tad mūsu draudze ir liecība pasaulei par Jēzu, un tad arī citi cilvēki nāks pie ticības Jēzum caur mūsu draudzi.

Jēzus Vārdā, Āmen.

*Svētruna pārpublicēta
no Magnusa Bengtsona grāmatas «Spreidži»*

Svētais Ievads

Nākamajā izdevuma numurā sāksim publicēt stāstus par Baznīcas svētajiem. Šajā reizē piedāvājam nelielu ievadu.

Kristiešu starpā ir dažādas domas par svētajiem. **Katoļi** par svētajiem uzskata tos, kurus baznīca, pāvests ir akceptējis (jeb kanonizējusi) par svētajiem; viņi gan paši īsti nezina, cik to īsti ir (vairāk par 10 tūkstošiem vai mazāk).

Pareizticīgie par svētajiem uzskata tos, kas ir dzīvojuši dievišķu dzīvi šeit uz zemes un turpina to Debesīs. Pareizticīgajiem svētie ir arī saziņas līdzeklis ar Dievu. Piemēram Ēģiptes Marija, kas dzīvojusi izlaidīgi un vēlāk izmainījusi savu dzīves veidu un kļuvusi slavēta ar savu grēknožēlu tuksnesī galējā pazemībā, viedajiem padomiem un daudziem brīnumiem. Kad šādu cilvēku godināšana pārvar vietējās draudzes robežas, tad bīskaps vai sinode viņus apstiprina par svētajiem.

Luterāņiem apzīmējums «svētais» izklausās daudznozīmīgi. No vienas puses, mēs atzīstam, ka mēs esam svēti, jo Kristus mūs ir atpircis ar savām dārgajām asinīm. Un tas tad ir ikviens, kas tic. No otras puses, Mārtiņš Luters, cīnoties par ticības atjaunošanu, saskārās ar sava laika baznīcas praksi, kur Svēto kults bija arī ienesīgs business, kas labi saderēja kopā ar dažādu relikviju tirgošanu. Bieži tika uzskatīts, ka labāk ir nopirkt kādu relikviju, nekā sākt ticēt Dievam. Tāpēc luterāņiem nav oficiāla svēto kulta. Mums parasti mēdz «vilkt uz kažķi» par Svēto kultu tajos brīžos, kad tas mazina ticības skaidrību (mācību par pestīšanu) vai attīsta nesvētu iedomību un lepniecību. Tajā pašā laikā Augsburgas ticības apoloģijā, kas ir luterāņu kopējās ticības pamatdokuments, par svētajiem ir sacīts: «Mēs atzīstam svēto godināšanu. Tā izpaužas 1) kā pateicība. Mums ir jāpateicas Dievam, ka Viņš ir parādījis savas žēlastības piemērus, ka viņš ir atklājis savu gribu glābt cilvēkus, ka ir

devis teologus, kā arī citas dāvanas baznīcai. [...] Tāpat ir jāslavē paši svētie, kas šīs dāvanas uzticīgi ir lietojuši. 2) kā ticības stiprinājums. Kad redzam, kā Pēterim tiek piedota Kristus noliegšana, arī mēs stiprināties ticībā. 3) kā ticības un tikumu atdarināšana, kas katram jā dara saskaņā ar savu aicinājumu». (Sk. Vienprātības grāmata 224. lpp.)

Tās svētku dienas, kuras mēs izceļam Baznīcas gadā, ir saistītas ar Bībeles personām. Un tas dažreiz rada priekšstatu, ka mēs negodājam savas ticības varoņus. Šie īpašie cilvēki kristietībā tomēr Baznīcai vienmēr ir bijuši svarīgi. Viņi ir uzturēti dzīvajā atmiņā, ir cienīti un godāti. Pat tad, ja viņi vairs netiek uzskatīti par starpniekiem attiecībā ar Dievu, viņu dzīves piemērs ir svarīgs.

Baznīca visos savas pastāvēšanas gadsimtos ir lasījusi ne tikai Rakstus, bet arī stāstījusi stāstus par saviem svētajiem. Viņu dzīves savukārt ir stāstījušas Stāstu par Dievu. Ir noderīgi zināt par saviem svētajiem. Varbūt ir laiks viņu dzīves pieminēt salīdzinājumā ar šīs pasaules «svētajiem», t.i. elkiem, kurus «pielūdz», kuru trakulībām seko līdzīgi miljoniem fanu. Svētais kristīgajā baznīcā ir tas, caur kuru dzīvi atspīd Dieva godība. Tas var būt Dieva mājiens par to, kādi varam kļūt arī mēs.

Mācītājs Armands Klāvs

Dievkalpojums

Laikā, kad lielākā draudzes daļa, kas ir sarakstā, dievkalpojumus apmeklē reti vai vispār to nedara, varbūt ir svētīgi uzzināt, kāpēc ir cilvēki, kas uz dievkalpojumiem nāk regulāri. Uz jautājumu — kāpēc esmu dievkalpojumā? — atbild liturģiskā ansambļa dziedātāja Zane Rozefelde-Kristiņa un pērminderis Alnis Auziņš.

Zane: «Es eju uz dievkalpojumu, jo tā ir vieta, kur vistiešākajā veidā sastopos ar trīsvienīgo Dievu — Bībelē ir rakstīts: «.. kur divi vai trīs ir sapulcējušies Manā Vārdā, tur Es esmu viņu vidū.» (Mt. 18:20) Dievs ir mans dzīvības un spēka avots un, gadiem ejot, es Viņu sāku sajūst arī kā Kungu pār savu dzīvi. Esot Viņa tuvumā, var ieraudzīt gan baļķus savā acī, gan ar laiku arī putekļus, kas traucē svēttapšanai. Uz dievkalpojumu eju, jo es zinu, kas bez Dieva mani sagaida, kad pienāks mans laiks stāties Viņa priekšā, un es ļoti labi apzinos, kāda es bez Dieva esmu – iedomīga, egocentriska, lepna, nesavaldīga, uzpūtīga, ui, liekas, ka visus grēkus var pielīdzināt man. Bet ir viena laba ziņa – Kristus dēļ es esmu brīva no visa tā, jo Viņš ar Savām asinīm mani ir dārgi izpircis. Viņš arī atgādina, ka Dievs mani ir brīnišķīgi radījis, un Viņš man māca dzīvot tā, kā Dievs to bija iecerējis jau no paša sākuma, pirms es ierados šajā pasaulē. Tas ir tik jauki, ka mūsu draudze Svēto Vakarēdienu var saņemt katru svētdienu (kādreiz tas nebija iespējams), tas ir mans bruņojums cīņā pret tumsas eņģeli jeb sātanu, kas pamanās ievirzīt domas neceļos, no

kurām nāk tumsas vārdi un darbi. Jā, brīžiem vajadzīgs ļoti liels bruņojuma ekipējums. Un cik daudz mēs vēl arī nezinām par to, no kā Dievs mūs pasargā ar savu spēcīgo un gādīgo roku. Paldies par to Viņam!»

Alnis: «Būt svētdienās uz dievkalpojumu — tas ir garīgais minimums. Rakstu lasīšanu un lūgšanu savā ģimenē ikdienā arī praktizējam. Īpaši par svētību mums nākušas rekolekcijas aizpagājušajā gadā. Taču ikdienu ir ikdienu. Jāatzīst, ka reizēm aizmirstas, šad un tad mājās ir ciemiņi un kaut kā atkal nesanāk.

Bet ir vairākas lietas, kas pieejamas tikai dievkalpojumā: Svētais Vakarēdiens, grēku nožēla, kaut arī kolektīvā, sprediķis, sadraudzība. Man tā ir arī priecīga kalpošana. Man allaž ir būtiski, lai varētu kaut nelielas lietas izdarīt. To varētu salīdzināt ar fizisku darbu talkā. Man nav liela praktiska ķēriena, tāpēc priecājos, ja varu sev atrast kādu pielietojumu, kaut vai ar ķerru zemi vest. Tad tas ir mans konkrētais darbs. Līdzīgi ar pērmindera uzdevumiem. Labais pienākums savā ziņā ieiet asinīs, es zinu savu vietu, zinu ko un kā darīt.

Protams, var draudēt rutīna, kā jau visos darbos un kalpošanās. Tāpēc jālūdz, lai ieradums nepārmāktu.

Dievkalpojuma vieta — kurā baznīcā — nav tik izšķirīga. Kad braucam apciemot mūsu meitenes Rīgā, ejam uz dievkalpojumu Krusta baznīcā. Pavisam dabiski. Tā laikam ir, ka luterānim ir svarīgi, kāds ir mācītājs. Paldies Dievam, ka mums kalpo Armands. Krusta baznīcā tas ir Ivars Jēkabsons. Abi man ir garīgas autoritātes, un, laiku palaiķam smeļoties pieredzi citā draudzē, noteikti bagātinās.

Nopietnām lietām, arī patīkamām, vajadzīga gribas piepūle. Būt dievkalpojumā — tā ir garīgās disciplīnas skola».

Apkopoja Diāna Siliņa

Finanšu pārskats

Naudas līdzekļi
kontos un kasē kopā 01.01.2011 **10085,09**

Ieņēmumi

Ieņēmumi no ziedojumiem

Ziedojumi no draudzes ziedojumu kastītes	4636,38
Draudzes locekļu ikgadējie ziedojumi	792,00
Mērķa ziedojums (baznīcas un namiņa remontiem)	2602,39
Citi privātpersonu ziedojumi	308,00

Citi ieņēmumi

Ieņēmumi no bankas procentiem	43,87
Ieņēmumi no dzīvokļu īres un atkritumu izvešanas	687,07
Ieņēmumi no zemes nomas	1143,36
Citi ieņēmumi	69,54

Ieņēmumi kopā 10282,61

Izdevumi

Remontu izdevumi

Remonti baznīcai (ērģeles un altāra pamatne) 1151,76

Namiņa remonts	1010,59
Dažādi materiālie izdevumi	
Saimniecības preces	18,00
Degviela	674,71
Izdevumi kafijas galdiem draudzei un viesu uzņemšanai	164,79
Kancelejas preces, veidlapas, markas, sūtījumi	59,35
Ziedi, suvenīri un dāvanas	148,33
Izdevumi kristīgās literatūras iegādei	81,50

Pakalpojumi

Avīzes izdošanas izdevumi	259,43
Elektrība	285,26
Atkritumu izvešana	86,38
Sakaru pakalpojumi	201,72
Grāmatvedības pakalpojumi	190,00
Citi uzturēšanas pakalpojumi (pļaušana, lapu aizvešana, skursteņu tīrīšana)	79,21

Ziedojumi

Sv. Gregora kristīgās misijas centrs, LELB 145,21

Pārskaitījumi LELB

GASN* iemaksas	3122,52
Izdevumi LELB vispārējām vajadzībām (10% no ziedojumiem)	509,61
Prāvesta iecirkņa vajadzībām	93,50

Citi izdevumi

Draudze aktivitātes (Alfa kursi, sporta svētki u.c.)	285,37
Telpu noma pilī	28,10
Bēru izdevumi	18,25
Sludinājumu ievietošana	14,00
Juridiskie pakalpojumi	32,75
Nekustamā īpašuma nodoklis	126,80
Bankas pakalpojumi	72,08

Izdevumi kopā 8859,22

Naudas atlikums

bankas kontā un kasē 01.01.2012 **11508,48**

Draudzei ir divi bankas konti: draudzes vajadzībām — LV60 UNLA 0050 0187 7965 0 — un konts baznīcas remontdarbiem — LV56 HABA 0551 0323 1203 7. Šeit viss uzrādīts kopā.

Draudzes grāmatvede Lelde Zosa

* GASN — garīdznieku atalgojuma un sociālā nodrošinājuma fonds

Sludinājumi

Dievkalpojums ar Svēto Vakarēdienu
ik svētdienu plkst. 11.00. baznīcā.

Mācītājs pieņem
piektdienās no plkst. 17.00 līdz 18.00 draudzes kancelejā.